

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jarosława Sachajko.

(-) Waldemar Andzel; (-) Zbigniew Babalski; (-) Piotr Babinetz; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Dominika Chorościńska; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Przemysław Drabek; (-) Elżbieta Duda; (-) Jan Duda; (-) Barbara Dziuk; (-) Jadwiga Emilewicz; (-) Adam Gawęda; (-) Anna Gembicka; (-) Fryderyk Kapinos; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Ewa Malik; (-) Anna Milczanowska; (-) Anna Paluch; (-) Teresa Pamuła; (-) Violetta Porowska; (-) Marcin Porzucek; (-) Jarosław Sachajko; (-) Jarosław Sachajko; (-) Artur Soboń; (-) Adam Śnieżek; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Jan Warzecha; (-) Bartłomiej Wróblewski; (-) Tomasz Zieliński; (-) Stanisław Żuk.

Ustawa

z dnia..... 2022 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.¹⁾) w art. 22j dodaje się ust. 7-13 w brzmieniu:

„7. Podatnicy będący mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych będących budynkami (lokalami) niemieszkalnymi i budowlami zaliczonymi do grupy 1 i 2 Klasyfikacji, po raz pierwszy wprowadzanych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podatnika, w przypadku, gdy:

1) nieruchomość znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% stopy bezrobocia w kraju, oraz

2) dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca dla kraju.

8. Dla środków trwałych, o których mowa w ust. 7, jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi:

1) od 150% do 200% stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat;

2) powyżej 200% stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji nie może być krótszy niż 5 lat.

9. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, ustala się w miesiącu, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

10. Stopy bezrobocia, o których mowa w ust. 7 pkt 1, oznaczają przeciętne stopy bezrobocia ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w drodze obwieszczenia wydawanego na podstawie art. 82 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w roku poprzedzającym rok, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

11. Dochód na mieszkańca gminy oraz dochód na mieszkańca dla kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 2, oznaczają odpowiednio dochód na mieszkańca gminy oraz dochody na mieszkańca kraju, wynikające ze wskaźników dochodów podatkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca dla poszczególnych gmin (wskaźniki G), stanowiących podstawę do wyliczenia rocznych kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat na dany rok dla gmin, obliczonych według zasad określonych w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1459, 1512, 1561, 1692, 1846 i 1967.

jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1672, z późn. zm.²⁾), ogłoszone w roku poprzedzającym rok, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartości wskaźników, o których mowa w ust. 11.

13. Pomoc, o której mowa w ust. 7, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.³⁾) w art. 16j dodaje się ust. 7-13 w brzmieniu:

„7. Podatnicy będący mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych będących budynkami (lokalami) niemieszkalnymi i budowlami zaliczonymi do grupy 1 i 2 Klasyfikacji po raz pierwszy wprowadzanych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podatnika, w przypadku, gdy:

1) nieruchomość znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% stopy bezrobocia w kraju, oraz

2) dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca dla kraju.

8. Dla środków trwałych, o których mowa w ust. 7, jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi:

1) od 150% do 200% stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat;

2) powyżej 200% stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji nie może być krótszy niż 5 lat.

9. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, ustala się w miesiącu, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

10. Stopy bezrobocia, o których mowa w ust. 7 pkt 1, oznaczają przeciętne stopy bezrobocia ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w drodze obwieszczenia wydawanego na podstawie art. 82 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w roku poprzedzającym rok, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

11. Dochód na mieszkańca gminy oraz dochód na mieszkańca dla kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 2, oznaczają odpowiednio dochód na mieszkańca gminy oraz dochody na mieszkańca kraju, wynikające ze wskaźników dochodów podatkowych w przeliczeniu na jednego

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1901 i 1927 oraz z 2022 r. poz. 646, 655, 1116, 1265, 1730 i 1964.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812 i 1967.

mieszkańca dla poszczególnych gmin (wskaźniki G), stanowiących podstawę do wyliczenia rocznych kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat na dany rok dla gmin, obliczonych według zasad określonych w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 1672, z późn. zm⁴.), ogłoszone w roku poprzedzającym rok, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartości wskaźników, o których mowa w ust. 11.

13. Pomoc, o której mowa w ust. 7, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”.

Art. 3. Przepisy art. 22j ust. 7-13 ustawy zmienianej w art. 1 i art. 16j ust. 7-13 ustawy zmienianej w art. 2 mają zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1901 i 1927 oraz z 2022 r. poz. 646, 655, 1116, 1265, 1730 i 1964.

Uzasadnienie

Uwagi ogólne

Przedłożony projekt wprowadza zmiany w ustawach:

1. z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.), dalej: „**ustawa PIT**”,
2. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.), dalej: „**ustawa CIT**”.

Zróżnicowanie rozwoju gospodarczego w Polsce występowało zawsze niezależnie od obowiązującego systemu społeczno-gospodarczego. Wynika to zarówno z uwarunkowań naturalnych w postaci występowania dużych złóż surowców, jak i politycznych, dotyczących lokalizacji dużych inwestycji o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej. Przykładem jest Gdynia i COP (Centralny Okręg Przemysłowy) z okresu międzywojennego a w czasach nam bliskich Gazoport Świnoujście czy Centralny Port Lotniczy. Następnym pozytywnym dużych inwestycji jest trwale tworzenie miejsc pracy, wzrost potencjału gospodarczego regionu - przyspieszenie procesu urbanizacji przestrzennej, wzrost demograficzny, społeczny i ekonomiczny. Duże ośrodki gospodarcze i aglomeracje, z racji swojego potencjału mają coraz większą siłę przyciągania inwestycji, co ma dobre, ale też i złe strony. Do zjawisk negatywnych zaliczyć należy m.in. wzrost cen działek i mieszkań, brak terenów pod budowę mieszkań i niedostatek miejsc parkingowych, czy też powstawanie korków ulicznych i przeciążenie komunikacji miejskiej. Taką cenę płacą za przyspieszony rozwój wielkie ośrodki miejskie takie jak Warszawa, Poznań, Łódź, Wrocław, jak też aglomeracje trójmiejska i śląska.

Korzyści z rozwoju dużych ośrodków miejskich, co do zasady, omijają tereny tzw. Polski powiatowej pogłębiając dysproporcję w rozwoju poszczególnych części kraju. Odływ ludności z mniejszych ośrodków miejskich, czy też wsi powoduje brak impulsów rozwojowych, a co za tym wzrost bezrobocia i zubożenie społeczeństwa zamieszkującego te obszary. Jest to proces samonapędzający się, pogłębiający podział na tak zwaną Polskę A i Polskę B. Bez ustawowej regulacji wspomagającej procesy inwestycyjne w regionach słabo rozwiniętych gospodarczo, z wysokim poziomem bezrobocia, odwrócenie tego trendu jest niemożliwe.

Projektowane regulacje mają na celu wsparcie mikro-, małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia, będących jednocześnie gminami o niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Instrumentem służącym osiągnięciu tego celu ma być skrócenie okresu amortyzacji środków trwałych w postaci budynków i budowli niemieszkalnych z 40 lat do, w zależności od poziomu bezrobocia, do 5 lat albo 10 lat. Możliwość ta objąć ma gminy położone w powiatach o wysokim bezrobociu oraz jednocześnie niskim dochodzie podatkowym w przeliczeniu na mieszkańca. Są to zatem

obszary zagrożone procesem wyludnienia. W ocenie projektodawców będzie to bardzo atrakcyjna zachęta dla inwestorów do tworzenia miejsc pracy tam gdzie wstępuje ważny problem społeczny. To rozwiązanie korzystne dla finansów publicznych państwa, wspierające równomierny rozwój Polski, korzystnie wpływające na rozwiązywanie problemów społecznych, socjalnych, zdrowotnych i ekonomicznych. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanych zmian w długofalowej perspektywie znajdzie przełożenie na rozwój tych obszarów kraju, wspierając inwestycje oraz tworzenie nowych miejsc pracy.

Projekt jako instrument kierowania inwestycji dotyczy tylko nowych inwestycji realizowanych po wejściu w życie nowych przepisów. Projekt nie działa wstecz dla inwestycji rozpoczętych przed zmianą i w tym sensie jest neutralny dla budżetu Państwa.

Wskazać należy, że obowiązujące regulacje w podatkach dochodowych zawierają już przepisy skierowane do określonych grup podatników (np. mali podatnicy i podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności). Proponowane przepisy wprowadzają więc rozwiązania, które są zarówno w zakresie podmiotowym, jak i przedmiotowym, w pewien sposób wzorowane na tych, które już funkcjonują w systemie prawnym.

Objęcie zakresem podmiotowym podatników z grupy MŚP podyktowane jest m.in. tym że podmioty takie mają często mniejsze możliwości rozwoju spowodowane, np. większymi trudnościami w pozyskiwaniu środków finansowych na rozwój prowadzonej działalności, czy też działaniem na lokalnych rynkach. Stąd też skierowanie projektowanych rozwiązań do wskazanej grupy podatników działających na określonych obszarach jest uzasadnione i pozwoli na większy i szybszy rozwój lokalnych obszarów.

Podkreślić należy także, że propozycje przewidziane w projekcie nie pozostają w sprzeczności, czy też nie są konkurencyjne do innych obowiązujących już przepisów w zakresie amortyzacji w szczególności z art. 22j ust. 1 pkt 4 ustawy PIT i art. 16j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Wskazane przepis dot. bowiem używanych i ulepszonych środków trwałych, natomiast projektowane przepisy odnoszą się, jak to już wskazano powyżej, do środków trwałych wytworzonych przez podatnika.

Podkreślić należy, że proponowane rozwiązania adresowane są do tych podatników, którzy wytwarzają (budują) określone środki trwałe. Ma to na celu z jednej strony wsparcie podatników, którzy samodzielnie podejmują wskazane działania inwestycyjne a z drugiej wyeliminowanie sytuacji możliwości objęcia regulacjami istniejących już budynków (budowli), tak aby właśnie wspierać nowe inwestycje dokonywane przez podatników.

Szczegółowe omówienie zmian

Art. 1 i art. 2 projektu ustawy – zmiany w ustawie PIT (art. 22j ust. 7-13) i CIT (art. 16j ust. 7-13)

Projekt ustawy przewiduje dodanie ustępów 7-13 w przepisach art. 22j ustawy PIT i art. 16j ustawy CIT, określających zasady ustalania przez podatników indywidualnych stawek amortyzacyjnych. Rozwiązanie przewidziane projektem adresowane jest do określonej grupy

podatników PIT i CIT, tj. podatników posiadających status mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z założeniami projektu, podatnicy PIT i CIT spełniający ww. wymóg będą mogli indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzanych po raz pierwszy do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, wytworzonych we własnym zakresie budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli, zaliczonych do grupy 1 i 2 Klasyfikacji Środków Trwałych. Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), są to budynki i lokale (grupa 1) oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej (grupa 2). Rozwiązanie ma na celu wsparcie przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w gminach o wysokiej stopie bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Z tego względu, warunkiem możliwości stosowania indywidualnie ustalonej stawki amortyzacyjnej jest, aby objęta nią nieruchomość znajdowała się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca dla kraju.

Proponuje się ponadto uzależnienie dopuszczalnego okresu amortyzacji od wysokości przeciętnej stopy bezrobocia w powiecie położenia nieruchomości. Dla nieruchomości znajdujących się w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi od 150% do 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 10 lat, zaś wobec nieruchomości znajdujących się w powiecie o przeciętnej stopie bezrobocia powyżej 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 5 lat.

Projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie wyłącznie wobec środków trwałych po raz pierwszy wprowadzanych do ewidencji po dniu 31 grudnia 2022. Wysokość ww. wskaźników ustalana będzie z zastosowaniem danych w tym zakresie, gromadzonych i publikowanych przez właściwe organy - Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie stóp bezrobocia oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, który ogłaszać będzie corocznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźniki dochodów podatkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca dla poszczególnych gmin (wskaźniki G), stanowiących podstawę do wyliczenia rocznych kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat na dany rok dla gmin. Stosowne dane będą ogłaszane w drodze obwieszczenia do końca każdego roku. Projektowane rozwiązanie stanowiło będzie pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Szacuje się, że wsparcie udzielone w ramach projektowanych regulacji nie osiągnie wartości mogących negatywnie wpłynąć na swobodę konkurencji ani wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Przepisy przejściowe

Art. 3 projektu ustawy – przepis precyzuje, że przepisy art. 22j ustawy CIT oraz art. 16j ustawy PIT, w brzmieniu nadanym ustawą, mają zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r.

Wejście w życie

Art. 4 projektu ustawy

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Dodatkowe informacje

Wpływ ustawy na działalność gospodarczą przedsiębiorców

Rozwiązania przewidziane w projekcie są korzystne dla przedsiębiorców. Projekt ustawy dotyczy zasad wykonywania działalności gospodarczej, wobec czego znajdzie do niego zastosowania art. 66 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹. Z uwagi na zakres regulacji, wprowadzający możliwość indywidualnego określenia stawki amortyzacyjnej określonych środków trwałych, wymagane jest wprowadzenie zmian na poziomie ustawowym. Jednocześnie, zmiany przewidziane projektem, jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

Wpływ ustawy na działalność mikro przedsiębiorców i MŚP

Projekt ustawy oddziałuje pozytywnie na działalności mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane regulacje mają na celu wsparcie podmiotów sektora MŚP prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca, poprzez umożliwienie tym podmiotom dokonania jednorazowej amortyzacji określonych środków trwałych.

Pozostałe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej². Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych³.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Wprowadzone projektem regulacje umożliwiające podatnikom dokonanie jednorazowych

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 162, z późn. zm.

² (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

³ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

odpisów amortyzacyjnych określonych środków trwałych stanowią pomoc de minimis, udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Nie występuje ryzyko udzielenia pomocy publicznej niezgodnej z przepisami szczególnymi w tym zakresie.

Zmiany przewidziane projektem, jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

Warszawa, 12 października 2022 r.

BAS-WASiE/WAPEiM-1963/22

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. DS. 1120.440.2022

Data wpływu 12.10.2022

Pani

Elżbieta Witek

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2021 r. poz. 483, ze zmian.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa nowelizuje ustawy: z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, ze zmian.; dalej: u.p.d.f.) oraz z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, ze zmian.; dalej: u.p.d.p.) w zakresie zasad dokonywania dla celów podatkowych odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT)¹ przez niektóre grupy podatników prowadzących działalność gospodarczą na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie o wysokiej stopie bezrobocia oraz o niższym dochodzie na jednego mieszkańca niż dochód krajowy na jednego mieszkańca (dodane ust. 7 – 13 w art. 22j u.p.d.f. i ust. 7 – 13 w art. 16j u.p.d.p. – art. 1 i 2 projektu).

Projekt umożliwia ustalanie indywidualnie stawki odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 (KŚT)² w stosunku do środków trwałych wytworzonych we

¹ Zob. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) (Dz. U. poz. 1864)

² Budynki niemieszkalne klasyfikowane są w podgrupie 10 KŚT, która obejmuje budynki przemysłowe, transportu i łączności, handlowo-usługowe, zbiorniki, silosy, budynki magazynowe, biurowe, szpitale i inne budynki opieki zdrowotnej, budynki oświaty, nauki, kultury, budynki sportowe, produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa oraz pozostałe budynki niemieszkalne. Grupa 2 KŚT obejmuje obiekty inżynierii lądowej, a więc: kompleksowe budowle na terenach przemysłowych (podgrupa 20), rurociągi, linie

własnym zakresie przez przedsiębiorcę, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika.

Uprawnienie to ma przysługiwać jedynie mikroprzedsiębiorcom, małym lub średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, ze zmian.; dalej: u.pr.przed.)³, w przypadku gdy nieruchomość znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% bezrobocia w kraju oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca kraju (por. nowy ust. 7 w art. 22j u.p.d.f. i nowy ust. 7 w art. 16j u.p.d.p.). Ustalony indywidualnie okres amortyzacji nieruchomości nie może być krótszy:

- 1) od 10 lat – jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi od 150% do 200% stopy bezrobocia w kraju (projektowane art. 22j ust. 8 pkt 1 u.p.d.f. i art. 16j ust. 8 pkt 1 u.p.d.p.), co oznacza, że roczna stawka amortyzacyjna nie może być niższa niż 10%,
- 2) od 5 lat – jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi powyżej 200% stopy bezrobocia w kraju (projektowane art. 22j ust. 8 pkt 2 u.p.d.f. i art. 16j ust. 8 pkt 2 u.p.d.p.), co oznacza, że roczna stawka amortyzacyjna nie może być niższa niż 20%.

W obecnym stanie prawnym stawka odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) niemieszkalnych klasyfikowanych w grupie 1 KŚT wynosi – w zależności od rodzaju budynku – od 2,5% do 10%, natomiast od budowli klasyfikowanych w grupie 2 KŚT stawka amortyzacyjna – w zależności od rodzaju budowli – wynosi od 2,5% do 20% (zob. załącznik nr 1 do u.p.d.f. i załącznik nr 1 do u.p.d.p.). Ponadto przepisy ustaw podatkowych (u.p.d.f. i u.p.d.p.) umożliwiają ustalanie dla budynków i budowli indywidualnych

telekomunikacyjne i elektroenergetyczne (podgrupa 20), infrastrukturę transportu (podgrupa 22) oraz pozostałe obiekty inżynierii lądowej i wodnej (podgrupa 29).

³ Mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro (por. art. 7 ust. 1 pkt 1 u.pr.przed.).

Małym przedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro – i który nie jest mikroprzedsiębiorcą (por. art. 7 ust. 1 pkt 2 u.pr.przed.).

Średnim przedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro – i który nie jest mikroprzedsiębiorcą ani małym przedsiębiorcą;

stawek amortyzacyjnych (zob. art. 22j ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.d.f. i art. 16j ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.d.p.).

Spełnienie warunków uprawniających do ustalania indywidualnej stawki amortyzacyjnej określa się w miesiącu, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (por. projektowane art. 22j ust. 9 u.p.f. i art. 16j ust. 9 u.p.d.p.).

W projektowanej nowelizacji określono również zasady ustalania stopy bezrobocia, dochodu na mieszkańca gminy i kraju (por. projektowane art. 22j ust. 10 i 11 u.p.d.f. i art. 16j ust. 10 i 11 u.p.d.p.) oraz zobowiązano ministra właściwego do spraw finansów publicznych do ogłaszania corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia wartości tych wskaźników (por. projektowane art. 22j ust. 12 u.p.d.f. i art. 16j ust. 12 u.p.d.p.).

Pomoc w postaci skróconego okresu amortyzacji budynków (lokali) niemieszkalnych oraz budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 KŚT uznana została za pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów prawa UE (zob. projektowane art. 22j ust. 13 u.p.d.f. i art. 16j ust. 13 u.p.d.p.).

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. (por. art. 4 projektu) i mieć zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r. (por. art. 3 projektu).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Nakładanie podatków należy do kompetencji państw członkowskich UE, przy czym musi się ono odbywać z zachowaniem wymogów określonych w traktatach i prawie wtórnym. W zakresie określonym traktatami możliwa jest zarówno harmonizacja podatków pośrednich (por. art. 113 TfUE), jak i bezpośrednich (por. art. 115 TfUE). Do tych ostatnich należą podatek dochodowy od osób fizycznych oraz podatek dochodowy od osób prawnych. Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy (zasady dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych) nie są regulowane prawem Unii Europejskiej. Tym samym pozostają w wyłącznej gestii państw członkowskich. Podlegają one jednak ocenie pod kątem zgodności z przepisami regulującymi zasady przyznawania pomocy przez państwa członkowskie.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Za zgodną z rynkiem wewnętrznym może zostać uznana m.in. pomoc przeznaczona na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia oraz pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub

niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem (por. art. 107 ust. 3 lit. a i c TfUE), a także inne kategorie pomocy, jakie Rada może określić decyzją, stanowiąc na wniosek Komisji (por. art. 107 ust. 3 lit. e TfUE). Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE każde państwo członkowskie obowiązane jest informować Komisję o wszelkich planach przyznania pomocy, przy czym państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków dopóki nie zostanie zakończona procedura weryfikacji projektowanych środków pod kątem zgodności z art. 107 TfUE.

Zgodnie z art. 109 TfUE Rada, na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może wydać wszelkie właściwe rozporządzenia w celu zastosowania artykułów 107 i 108 TfUE, a w szczególności może określić warunki stosowania artykułu 108 ust. 3 i kategorie pomocy zwolnione z tej procedury.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (tekst jednolity) (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015 r., s. 1) Komisja może, w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 8 tego rozporządzenia, postanowić, że uwzględniając rozwój i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, niektóre kategorie pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TfUE i w związku z tym zostają wyłączone z procedury zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 TfUE, pod warunkiem że pomoc przyznana temu samemu przedsiębiorstwu w ciągu danego okresu nie przekroczy pewnej stałej wielkości (tzw. pomoc *de minimis*).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) NR 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 352 z 24 grudnia 2013 r., s. 1) uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TfUE i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TfUE, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Zgodnie z art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, a w przypadku przedsiębiorstw transportowych 100 000 EUR i nie może zostać wykorzystana na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów. Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji 1407/2013 rozporządzenie to stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). Zgodnie z art. 4 ust. 7 rozporządzenia Komisji 1407/2013 pomoc w formie innych instrumentów niż dopłaty, pożyczki, dokapitalizowanie, środki finansowania ryzyka przyjmujące postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych lub gwarancje, uznaje się

za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, tak aby nie przekroczono odpowiedniego pułapu.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nowelizuje ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych, umożliwiając podatnikom zaliczanym do mikroprzedsiębiorców, małych lub średnich przedsiębiorców ustalanie indywidualnych stawek amortyzacyjnych dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych będących budynkami (lokalami) niemieszkalnymi i budowlami zaliczanymi do grupy 1 i 2 KŚT. Uprawnienie to ma przysługiwać jedynie w odniesieniu do nieruchomości znajdującej się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% bezrobocia w kraju oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca kraju, przy czym projekt definiuje zarówno pojęcie przeciętnej stopy bezrobocia, jak i dochodu na mieszkańca gminy lub kraju. Dodatkowo w projekcie zróżnicowano minimalny okres amortyzacji, uzależniając go od poziomu stopy bezrobocia w powiecie, na terenie którego znajduje się nieruchomość: dla nieruchomości znajdujących się na terenie powiatu, w którym stopa bezrobocia wynosi od 150 do 200% stopy bezrobocia w kraju okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat (tzn. minimalna indywidualnie ustalona roczna stawka amortyzacji wynosi 10%), zaś dla nieruchomości położonych na terenie powiatu, w którym stopa bezrobocia jest powyżej 200% stopy bezrobocia w kraju minimalny okres amortyzacji wynosi 5 lat (tzn. minimalna indywidualnie ustalona roczna stawka amortyzacji wynosi 20%).

Nakładanie podatków należy do kompetencji państw członkowskich UE, z tym że w zakresie określonym traktatami możliwa jest zarówno harmonizacja podatków pośrednich (por. art. 113 TfUE), jak i bezpośrednich (por. art. 115 TfUE). Do tych ostatnich należą podatek dochodowy od osób fizycznych oraz podatek dochodowy od osób prawnych. Przedmiotem projektowanej ustawy jest modyfikacja zasad dokonywania odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokalii) niemieszkalnych oraz budowli zaliczonych do 1 i 2 grupy KŚT. Kwestie te nie są objęte prawem Unii Europejskiej. Tym samym pozostają w wyłącznej gestii państw członkowskich. W tym zakresie przedmiot projektu ustawy nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozwiązanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 TfUE, zgodnie z którym, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE każde państwo członkowskie obowiązane jest informować Komisję o wszelkich planach przyznania pomocy, przy czym państwo członkowskie nie może wprowadzić w

życie projektowanych środków dopóki nie zostanie zakończona procedura ich weryfikacji środków pod kątem zgodności z art. 107 TfUE.

Nie podlega zgłoszeniu m.in. pomoc określona przez Radę w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 109 TfUE.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady 2015/1588 z procedury tej może zostać zwolniona pomoc *de minimis*, której ramy określa Komisja w drodze rozporządzenia.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji 1407/2013 kryteriami uznania pomocy za pomoc *de minimis* są wielkość pomocy (w zależności od rodzaju przedsiębiorstwa nie może ona przekraczać 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, a w przypadku przedsiębiorstw transportowych 100.000 EUR) oraz przejrzystość, która w przypadku przyznania pomocy w formie innych instrumentów niż dopłaty, pożyczki, dokapitalizowania, środki finansowania ryzyka przyjmujące postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych lub gwarancje, uznaje się za przejrzystą, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, tak aby nie przekroczone odpowiedniego pułapu.

Umożliwienie stosowania przez podatnika (przedsiębiorcę) indywidualnie określonych stawek amortyzacyjnych, odbiegających od stawek ogólnych, stanowi pomoc o charakterze podatkowym, przy czym – zgodnie z projektowanym nowym ust. 13 w art. 26j u.p.d.f. i w art. 16j u.p.d.p. – pomoc ta ma stanowić pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów UE, a tym samym jej wysokość nie może przekroczyć kwoty określonej w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji 1407/2013. Spełniony jest więc warunek przejrzystości z art. 4 ust. 7 tego rozporządzenia. Tym samym należy uznać, że przedmiot opiniowanej ustawy nie narusza prawa UE we wskazanym zakresie.

IV. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o podatku dochodowym od osób prawnych nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Autor:

dr Jacek Kulicki

Specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 12 października 2022 r.

BAS-WASiE/WAPEiM-1964/22

SEKRETARIAT Z-CY SZEFANS

L.dz. DS.1120.440.2022(2)

Data wpływu 12.10.2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o podatku dochodowym od osób prawnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Sachajko) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projektowana ustawa nowelizuje ustawy: z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, ze zmian.; dalej: u.p.d.f.) oraz z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, ze zmian.; dalej: u.p.d.p.) w zakresie zasad dokonywania dla celów podatkowych odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT)¹ przez niektóre grupy podatników prowadzących działalność gospodarczą na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie o wysokiej stopie bezrobocia oraz o niższym dochodzie na jednego mieszkańca niż dochód krajowy na jednego mieszkańca (dodane ust. 7 – 13 w art. 22j u.p.d.f. i ust. 7 – 13 w art. 16j u.p.d.p. – art. 1 i 2 projektu).

Projekt umożliwia ustalanie indywidualnie stawki odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 (KŚT)² w stosunku do środków trwałych wytworzonych we własnym zakresie przez przedsiębiorcę, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika.

Uprawnienie to ma przysługiwać jedynie mikroprzedsiębiorcom, małym lub średnim przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca

¹ Zob. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) (Dz. U. poz. 1864)

² Budynki niemieszkalne klasyfikowane są w podgrupie 10 KŚT, która obejmuje budynki przemysłowe, transportu i łączności, handlowo-usługowe, zbiorniki, silosy, budynki magazynowe, biurowe, szpitale i inne budynki opieki zdrowotnej, budynki oświaty, nauki, kultury, budynki sportowe, produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa oraz pozostałe budynki niemieszkalne. Grupa 2 KŚT obejmuje obiekty inżynierii lądowej, a więc: kompleksowe budowle na terenach przemysłowych (podgrupa 20), rurociągi, linie telekomunikacyjne i elektroenergetyczne (podgrupa 20), infrastrukturę transportu (podgrupa 22) oraz pozostałe obiekty inżynierii lądowej i wodnej (podgrupa 29).

2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, ze zmian.; dalej: u.pr.przed.)³, w przypadku gdy nieruchomość znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% bezrobocia w kraju oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca kraju (por. nowy ust. 7 w art. 22j u.p.d.f. i nowy ust. 7 w art. 16j u.p.d.p.). Ustalony indywidualnie okres amortyzacji nieruchomości nie może być krótszy:

- 1) od 10 lat – jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi od 150% do 200% stopy bezrobocia w kraju (projektowane art. 22j ust. 8 pkt 1 u.p.d.f. i art. 16j ust. 8 pkt 1 u.p.d.p.), co oznacza, że roczna stawka amortyzacyjna nie może być niższa niż 10%,
- 2) od 5 lat – jeżeli nieruchomość znajduje się w powiecie, w którym stopa bezrobocia wynosi powyżej 200% stopy bezrobocia w kraju (projektowane art. 22j ust. 8 pkt 2 u.p.d.f. i art. 16j ust. 8 pkt 2 u.p.d.p.), co oznacza, że roczna stawka amortyzacyjna nie może być niższa niż 20%.

W obecnym stanie prawnym stawka odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokalii) niemieszkalnych klasyfikowanych w grupie 1 KŚT wynosi – w zależności od rodzaju budynku – od 2,5% do 10%, natomiast od budowli klasyfikowanych w grupie 2 KŚT stawka amortyzacyjna – w zależności od rodzaju budowli – wynosi od 2,5% do 20% (zob. załącznik nr 1 do u.p.d.f. i załącznik nr 1 do u.p.d.p.). Ponadto przepisy ustaw podatkowych (u.p.d.f. i u.p.d.p.) umożliwiają ustalanie dla budynków i budowli indywidualnych stawek amortyzacyjnych (zob. art. 22j ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.d.f. i art. 16j ust. 1 pkt 3 i 4 u.p.d.p.).

Spełnienie warunków uprawniających do ustalania indywidualnej stawki amortyzacyjnej określa się w miesiącu, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (por. projektowane art. 22j ust. 9 u.p.f. i art. 16j ust. 9 u.p.d.p.).

³ Mikroprzedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro (por. art. 7 ust. 1 pkt 1 u.pr.przed.).

Małym przedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro – i który nie jest mikroprzedsiębiorcą (por. art. 7 ust. 1 pkt 2 u.pr.przed.).

Średnim przedsiębiorcą w rozumieniu u.pr.przed. jest przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki: a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro – i który nie jest mikroprzedsiębiorcą ani małym przedsiębiorcą;

W projektowanej nowelizacji określono również zasady ustalania stopy bezrobocia, dochodu na mieszkańca gminy i kraju (por. projektowane art. 22j ust. 10 i 11 u.p.d.f. i art. 16j ust. 10 i 11 u.p.d.p.) oraz zobowiązano ministra właściwego do spraw finansów publicznych do ogłaszania corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia wartości tych wskaźników (por. projektowane art. 22j ust. 12 u.p.d.f. i art. 16j ust. 12 u.p.d.p.).

Pomoc w postaci skróconego okresu amortyzacji budynków (lokali) niemieszkalnych oraz budowli zaliczanych do grupy 1 i 2 KŚT uznana została za pomoc *de minimis* w rozumieniu przepisów prawa UE (zob. projektowane art. 22j ust. 13 u.p.d.f. i art. 16j ust. 13 u.p.d.p.).

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2023 r. (por. art. 4 projektu) i mieć zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r. (por. art. 3 projektu).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

dr Jacek Kulicki

Specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

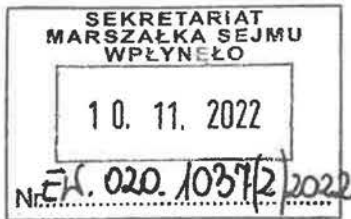

Przemysław Sobolewski

Warszawa, dnia 9 listopada 2022 r.

Jarosław Sachajko

Posel na Sejm RP

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Elżbieta Witek

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na pismo skierowane do mnie w dniu 27.10.2022 r. dotyczące uzupełnienia uzasadnienia do ustawy o podatku o dochodach osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, przesyłam treść uzasadnienia uzupełnionego o wymagane oświadczenie.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-UP.020.274/M.2022

Data wpływu 14. 11. 2022

Uzasadnienie

Uwagi ogólne

Przedłożony projekt wprowadza zmiany w ustawach:

1. z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.), dalej: „ustawa PIT”,
2. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.), dalej: „ustawa CIT”.

Zróżnicowanie rozwoju gospodarczego w Polsce występowało zawsze niezależnie od obowiązującego systemu społeczno-gospodarczego. Wynika to zarówno z uwarunkowań naturalnych w postaci występowania dużych złóż surowców, jak i politycznych, dotyczących lokalizacji dużych inwestycji o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej. Przykładem jest Gdynia i COP (Centralny Okręg Przemysłowy) z okresu międzywojennego a w czasach nam bliskich Gazoport Świnoujście czy Centralny Port Lotniczy. Następnym pozytywnym dużych inwestycji jest trwale tworzenie miejsc pracy, wzrost potencjału gospodarczego regionu - przyspieszenie procesu urbanizacji przestrzennej, wzrost demograficzny, społeczny i ekonomiczny. Duże ośrodki gospodarcze i aglomeracje, z racji swojego potencjału mają coraz większą siłę przyciągania inwestycji, co ma dobre, ale też i złe strony. Do zjawisk negatywnych zaliczyć należy m.in. wzrost cen działek i mieszkań, brak terenów pod budowę mieszkań i niedostatek miejsc parkingowych, czy też powstawanie korków ulicznych i przeciążenie komunikacji miejskiej. Taką cenę płać za przyspieszony rozwój wielkie ośrodki miejskie takie jak Warszawa, Poznań, Łódź, Wrocław, jak też aglomeracje trójmiejska i śląska.

Korzyści z rozwoju dużych ośrodków miejskich, co do zasady, omijają tereny tzw. Polski powiatowej pogłębiając dysproporcję w rozwoju poszczególnych części kraju. Odływ ludności z mniejszych ośrodków miejskich, czy też wsi powoduje brak impulsów rozwojowych, a co za tym wzrost bezrobocia i zubożenie społeczeństwa zamieszkującego te obszary. Jest to proces samonapędzający się, pogłębiający podział na tak zwaną Polskę A i Polskę B. Bez ustawowej regulacji wspomagającej procesy inwestycyjne w regionach słabo rozwiniętych gospodarczo, z wysokim poziomem bezrobocia, odwrócenie tego trendu jest niemożliwe.

Projektowane regulacje mają na celu wsparcie mikro-, małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia, będących jednocześnie gminami o niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Instrumentem służącym osiągnięciu tego celu ma być skrócenie okresu amortyzacji środków trwałych w postaci budynków i budowli niemieszkalnych z 40 lat do, w zależności od poziomu bezrobocia, do 5 lat albo 10 lat. Możliwość ta objąć ma gminy położone w powiatach o wysokim bezrobociu oraz jednocześnie niskim dochodzie podatkowym w przeliczeniu na mieszkańca. Są to zatem obszary zagrożone procesem wyludnienia. W ocenie projektodawców będzie to bardzo atrakcyjna zachęta dla inwestorów do tworzenia miejsc pracy tam gdzie wstępuje ważny problem społeczny. To rozwiązanie korzystne dla finansów publicznych państwa, wspierające równomierny rozwój Polski, korzystnie wpływające na rozwiązywanie problemów społecznych, socjalnych, zdrowotnych i ekonomicznych. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanych zmian w długofalowej perspektywie znajdzie przełożenie na rozwój tych obszarów kraju, wspierając inwestycje oraz tworzenie nowych miejsc pracy.

Projekt jako instrument kierunkowania inwestycji dotyczy tylko nowych inwestycji realizowanych po wejściu

w życie nowych przepisów. Projekt nie działa wstecz dla inwestycji rozpoczętych przed zmianą i w tym sensie jest neutralny dla budżetu Państwa.

Wskazać należy, że obowiązujące regulacje w podatkach dochodowych zawierają już przepisy skierowane do określonych grup podatników (np. mali podatnicy i podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności). Proponowane przepisy wprowadzają więc rozwiązania, które są zarówno w zakresie podmiotowym, jak i przedmiotowym, w pewien sposób wzorowane na tych, które już funkcjonują w systemie prawnym.

Objęcie zakresem podmiotowym podatników z grupy MŚP podyktowane jest m.in. tym że podmioty takie mają często mniejsze możliwości rozwoju spowodowane, np. większymi trudnościami w pozyskiwaniu środków finansowych na rozwój prowadzonej działalności, czy też działaniem na lokalnych rynkach. Stąd też skierowanie projektowanych rozwiązań do wskazanej grupy podatników działających na określonych obszarach jest uzasadnione i pozwoli na większy i szybszy rozwój lokalnych obszarów.

Podkreślić należy także, że propozycje przewidziane w projekcie nie pozostają w sprzeczności, czy też nie są konkurencyjne do innych obowiązujących już przepisów w zakresie amortyzacji w szczególności z art. 22j ust. 1 pkt 4 ustawy PIT i art. 16j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Wskazane przepis dot. bowiem używanych i ulepszonych środków trwałych, natomiast projektowane przepisy odnoszą się, jak to już wskazano powyżej, do środków trwałych wytworzonych przez podatnika.

Podkreślić należy, że proponowane rozwiązania adresowane są do tych podatników, którzy wytwarzają (budują) określone środki trwałe. Ma to na celu z jednej strony wsparcie podatników, którzy samodzielnie podejmują wskazane działania inwestycyjne a z drugiej wyeliminowanie sytuacji możliwości objęcia regulacjami istniejących już budynków (budowli), tak aby właśnie wspierać nowe inwestycje dokonywane przez podatników.

Szczegółowe omówienie zmian

Art. 1 i art. 2 projektu ustawy – zmiany w ustawie PIT (art. 22j ust. 7-13) i CIT (art. 16j ust. 7-13)

Projekt ustawy przewiduje dodanie ustępów 7-13 w przepisach art. 22j ustawy PIT i art. 16j ustawy CIT, określających zasady ustalania przez podatników indywidualnych stawek amortyzacyjnych. Rozwiązanie przewidziane projektem adresowane jest do określonej grupy podatników PIT i CIT, tj. podatników posiadających status mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z założeniami projektu, podatnicy PIT i CIT spełniający ww. wymóg będą mogli indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzanych po raz pierwszy do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, wytworzonych we własnym zakresie budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli, zaliczonych do grupy 1 i 2 Klasyfikacji Środków Trwałych. Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), są to budynki i lokale (grupa 1) oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej (grupa 2). Rozwiązanie ma na celu wsparcie przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w gminach o wysokiej stopie bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Z tego względu, warunkiem możliwości stosowania indywidualnie ustalonej stawki amortyzacyjnej jest, aby objęta nią nieruchomości znajdowała się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80%

dochodu na mieszkańca dla kraju.

Proponuje się ponadto uzależnienie dopuszczalnego okresu amortyzacji od wysokości przeciętnej stopy bezrobocia w powiecie położenia nieruchomości. Dla nieruchomości znajdujących się w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi od 150% do 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 10 lat, zaś wobec nieruchomości znajdujących się w powiecie o przeciętnej stopie bezrobocia powyżej 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 5 lat.

Projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie wyłącznie wobec środków trwałych po raz pierwszy wprowadzanych do ewidencji po dniu 31 grudnia 2022. Wysokość ww. wskaźników ustalana będzie z zastosowaniem danych w tym zakresie, gromadzonych i publikowanych przez właściwe organy - Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie stóp bezrobocia oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, który ogłaszać będzie corocznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźniki dochodów podatkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca dla poszczególnych gmin (wskaźniki G), stanowiących podstawę do wyliczenia rocznych kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat na dany rok dla gmin. Stosowne dane będą ogłaszane w drodze obwieszczenia do końca każdego roku. Projektowane rozwiązanie stanowi będzie pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Szacuje się, że wsparcie udzielone w ramach projektowanych regulacji nie osiągnie wartości mogących negatywnie wpłynąć na swobodę konkurencji ani wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej

Przepisy przejściowe

Art. 3 projektu ustawy – przepis precyzuje, że przepisy art. 22j ustawy CIT oraz art. 16j ustawy PIT, w brzmieniu nadanym ustawą, mają zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r.

Wejście w życie

Art. 4 projektu ustawy

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Dodatkowe informacje

Wpływ ustawy na działalność gospodarczą przedsiębiorców

Rozwiązania przewidziane w projekcie są korzystne dla przedsiębiorców. Projekt ustawy dotyczy zasad wykonywania działalności gospodarczej, wobec czego znajdzie do niego zastosowania art. 66 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹. Z uwagi na zakres regulacji, wprowadzający możliwość indywidualnego określenia stawki amortyzacyjnej określonych środków trwałych, wymagane jest wprowadzenie zmian na poziomie ustawowym. Jednocześnie, zmiany przewidziane projektem jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

Wpływ ustawy na działalność mikro przedsiębiorców i MŚP

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 162, z późn. zm.

Projekt ustawy oddziałuje pozytywnie na działalności mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane regulacje mają na celu wsparcie podmiotów sektora MŚP prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca, poprzez umożliwienie tym podmiotom dokonania jednorazowej amortyzacji określonych środków trwałych.

Skutki finansowe

W ujęciu statycznym wprowadzenie proponowanych zmian będzie się wiązało ze zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego z podatku PIT i CIT – w wyniku zmniejszenia podstawy opodatkowania podatników, którzy skorzystają z proponowanego rozwiązania. Należy jednak zaznaczyć, iż założenie to nie uwzględnia celu projektowanej regulacji, jakim jest przyciągnięcie inwestycji skutkujące aktywizacją działalności gospodarczej na obszarach „kwalifikowanych” gmin, a w konsekwencji - zwiększeniem ich dochodów podatkowych. W tym kontekście przyspieszenie możliwości amortyzacji budynków będzie równoważone wpływami z opodatkowania działalności gospodarczej wygenerowanej w wyniku nowej inwestycji.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, iż brak jest danych, które pozwalałyby na przedstawienie miarodajnych kwot ubytku (rozumianego jak powyżej) dochodów z podatku PIT i CIT wynikających ze skrócenia okresu amortyzacji budynków. Stąd też dla zobrazowania skutków finansowych wprowadzenia projektowanych regulacji zostały przyjęte pewne założenia.

I tak, przyjmując następujące założenia:

- w każdej gminie, spełniającej projektowane warunki, powstaną trzy nieruchomości (liczba gmin spełniających warunki wynosi 675),
- w odniesieniu do 47% nieruchomości okres amortyzacji wynosiłby 5 lat, a w odniesieniu do 53% - 10 lat (podział ten odpowiada strukturze gmin spełniających przewidziane w projekcie warunki),
- szacowana wartość początkowa budynku (lokalu) niemieszkalnego wynosi 2,5 mln zł,
- do podatników ma zastosowanie 19% stawka podatku

skutek finansowy dla pierwszego roku wyniósłby 117 mln zł. W długim horyzoncie czasowym skutek ten jest neutralny (następuje bowiem wyłącznie przesunięcie w czasie momentu rozpoznania kosztu podatkowego).

	Przyjęta liczba budynków	Amortyzacja 1 budynku dziś przy 2,5% stawce [zł]	Amortyzacja 1 budynku po zmianach [zł]	Skutek finansowy
podatnicy z amortyzacją 20% (5 lat)	954	52 500	500 000	79 mln zł
podatnicy z amortyzacją 10% (10 lat)	1 071	52 500	250 000	38 mln zł
			RAZEM	117 mln zł

Pozostałe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej². Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych³.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Wprowadzone projektem regulacje umożliwiające podatnikom dokonanie jednorazowych odpisów amortyzacyjnych określonych środków trwałych stanowią pomoc de minimis, udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Nie występuje ryzyko udzielenia pomocy publicznej niezgodnej z przepisami szczególnymi w tym zakresie.

Zmiany przewidziane projektem, jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

² (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

³ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁAŃCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mirosław Czapla
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Joanna Potocka-Rak
POWIAT CIECHANOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Melgorzata Tudej
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezdeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHELIŃSKI

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/285/22

Warszawa, 10 października 2022 roku

SEKRETARIAT Z-CY SZEFAS

L/dz. DS. 175.507.2022

Data wpływu 11.10.2022

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 7 października 2022 r. w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz podatku dochodowym od osób prawnych Związek Powiatów Polskich wnosi o uzupełnienie projektu o:

- przepis uchylający proponowane regulacje po 5 latach od dnia wejścia w życie ustawy (przy ustalaniu zasady, że dla środków trwałych wprowadzonych do ewidencji przed 31 grudnia 2027 r. stosuje się przepisy dotychczasowe) oraz
- przepis zobowiązujący ministra właściwego do spraw systemu finansów publicznych do przedłożenia Sejmowi do 30 czerwca 2027 analizy ex-post wdrożonych rozwiązań prawnych obejmującej ocenę skutków wejścia w życie projektowanej ustawy dla poprawy sytuacji gospodarczej w gminach i powiatach, które na dzień 1 stycznia 2023 r. spełniają warunki, o których mowa odpowiednio w nowelizowanym art. 22j ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 16j ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, że jej zasadniczym celem jest wzrost inwestycji w regionach słabiej rozwiniętych gospodarczo. O ile cel jest słuszny o tyle ocena, czy proponowane rozwiązanie przyczyni się faktycznie do osiągnięcia zamierzonego celu jest trudna. Z tego względu proponujemy, aby projektowana regulacja miała charakter czasowy, przy czym po przeprowadzeniu analizy ex-post Sejm zawsze będzie miał możliwość wydłużenia obowiązywania przepisów.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich
Andrzej Płonka

WZIASŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
SPS-WP.020.274.6.2022
L. uz.
Data wpływu 11.10.2022 r.

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 24 października 2022 r.

BSA IV.022.61.2022

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. **DS. 175.560.2022**

Data wpływu **28.10.2022**

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 7 października 2022 r., SPS-WP.020.274.5.2022, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1904), nie zgłasza uwag do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*, albowiem projektowany akt prawny nie jest aktem normatywnym na podstawie którego orzekają i funkcjonują sądy powszechne, jak również nie ma on wpływu na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Z poważaniem,

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. **SPS-UP.020.274.10.2022**

Data wpływu **31.10.2022**

dr hab. Małgorzata Manowska

/pismo podpisane podpisem elektronicznym/

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	104115.198341.112157
Nazwa dokumentu	BSA IV.022.61.2022 Odpowiedź PP SN do Pana Ministra D. Salamończyka ws. projektu ustawy o zm ust o podatku doch od osób fizycznych i osób prawnych - NIE MA WPLYWU.pdf
Tytuł dokumentu	BSA IV.022.61.2022 Odpowiedź PP SN do Pana Ministra D. Salamończyka ws. projektu ustawy o zm ust o podatku doch od osób fizycznych i osób prawnych - NIE MA WPLYWU
Sygnatura dokumentu	BSA IV.022.61.2022
Data dokumentu	24.10.2022
Skrót dokumentu	E174B7A842F525C89777E2FF0401A0BFE357D2A9
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	24.10.2022 21:52:40
Podpisane przez	Małgorzata Manowska; SN Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego karta

EZD 3.108.84.84.

Data wydruku: 25.10.2022

Autor wydruku: Pawlata Ilona w zastępstwie za SEKRETARIAT BIURA STUDIÓW I ANALIZ (Kierownik Sekretariatu)

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, dnia 27.10.2022 r.

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

1001-1.0280.282.2022

SEKRETARIAT SZEFA
L.dz. 06.175.566.2022
Data wpływu 03.11.2022

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

Odpowiadając na pismo z dnia 7 października 2022 r., nr SPS-WP.020.274.5.2022, dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – *Prawo o prokuraturze* (Dz.U. z 2022 r., poz. 1247, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że o projekcie normującym problematykę leżącą poza zakresem zadań prokuratury opinii nie przedstawiam.

z uprzejmymi pozdrowieniami

[Signature]
Dariusz Barski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.274.14.2022
Data wpływu 15.11.2022

SECRETARIAT SZEFKA K.

L.dz.
data wpływu 14.11.2022

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 18 listopada 2022 r.

DP.IV.024.572.2022.MJ

Pani

Agnieszka Kaczmarska

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani

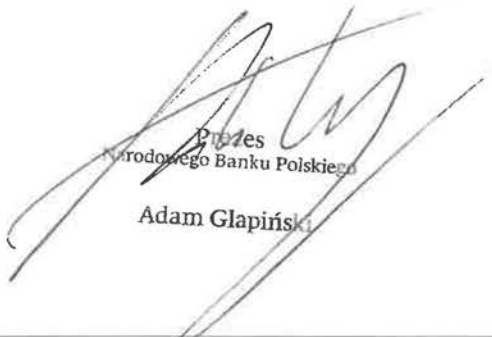
W nawiązaniu do pisma z dnia 7 października 2022 r. (znak: SPS-WP.020.274.5.2022) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.274.13.2022
15.11.2022

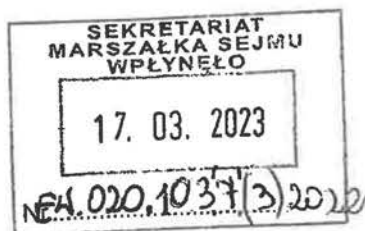
Data wpływu

Z poważaniem

Prezes
Narodowego Banku Polskiego
Adam Glapiński

Warszawa 16 marca 2023

Jarosław Sachajko
przedstawiciel wnoskodawców

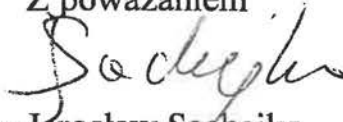

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

w nawiązaniu do pisma nr SPS-WP.020.274.9.2022 przekazuję w załączeniu uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, uzupełnione o określenie skutków finansowych

Z poważaniem

Jarosław Sachajko

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.274.16.2022

Data wpływu 17.03.2023

Uzasadnienie

Uwagi ogólne

Przedłożony projekt wprowadza zmiany w ustawach:

1. z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.), dalej: „ustawa PIT”,
2. z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.), dalej: „ustawa CIT”.

Zróżnicowanie rozwoju gospodarczego w Polsce występowało zawsze niezależnie od obowiązującego systemu społeczno-gospodarczego. Wynika to zarówno z uwarunkowań naturalnych w postaci występowania dużych złóż surowców, jak i politycznych, dotyczących lokalizacji dużych inwestycji o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej. Przykładem jest Gdynia i COP (Centralny Okręg Przemysłowy) z okresu międzywojennego a w czasach nam bliskich Gazoport Świnoujście czy Centralny Port Lotniczy. Następstwem pozytywnym dużych inwestycji jest trwale tworzenie miejsc pracy, wzrost potencjału gospodarczego regionu - przyspieszenie procesu urbanizacji przestrzennej, wzrost demograficzny, społeczny i ekonomiczny. Duże ośrodki gospodarcze i aglomeracje, z racji swojego potencjału mają coraz większą siłę przyciągania inwestycji, co ma dobre, ale też i złe strony. Do zjawisk negatywnych zaliczyć należy m.in. wzrost cen działek i mieszkań, brak terenów pod budowę mieszkań i niedostatek miejsc parkingowych, czy też powstawanie korków ulicznych i przeciążenie komunikacji miejskiej. Taką cenę płacą za przyspieszony rozwój wielkie ośrodki miejskie takie jak Warszawa, Poznań, Łódź, Wrocław, jak też aglomeracje trójmiejska i śląska. Korzyści z rozwoju dużych ośrodków miejskich, co do zasady, omijają tereny tzw. Polski powiatowej pogłębiając dysproporcję w rozwoju poszczególnych części kraju. Odływ ludności z mniejszych ośrodków miejskich, czy też wsi powoduje brak impulsów rozwojowych, a co za tym wzrost bezrobocia i zubożenie społeczeństwa zamieszkującego te obszary. Jest to proces samonapędzający się, pogłębiający podział na tak zwaną Polskę A i Polskę B. Bez ustawowej regulacji wspomagającej procesy inwestycyjne w regionach słabo rozwiniętych gospodarczo, z wysokim poziomem bezrobocia, odwrócenie tego trendu jest niemożliwe.

Projektowane regulacje mają na celu wsparcie mikro-, małych i średnich przedsiębiorców prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia, będących jednocześnie gminami o niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Instrumentem służącym osiągnięciu tego celu ma być skrócenie okresu amortyzacji środków trwałych w postaci budynków i budowli niemieszkalnych z 40 lat do, w zależności od poziomu bezrobocia, do 5 lat albo 10 lat. Możliwość ta objąć ma gminy położone w powiatach o wysokim bezrobociu oraz jednocześnie niskim dochodzie podatkowym w przeliczeniu na mieszkańca. Są to zatem obszary zagrożone procesem wyludnienia. W ocenie projektodawców będzie to bardzo atrakcyjna zachęta dla inwestorów do tworzenia miejsc pracy tam gdzie wstępuje ważny problem społeczny. To rozwiązanie korzystne dla finansów publicznych

państwa, wspierające równomierny rozwój Polski, korzystnie wpływające na rozwiązywanie problemów społecznych, socjalnych, zdrowotnych i ekonomicznych. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanych zmian w długofalowej perspektywie znajdzie przełożenie na rozwój tych obszarów kraju, wspierając inwestycje oraz tworzenie nowych miejsc pracy.

Projekt jako instrument kierunkowania inwestycji dotyczy tylko nowych inwestycji realizowanych po wejściu w życie nowych przepisów. Projekt nie działa wstecz dla inwestycji rozpoczętych przed zmianą i w tym sensie jest neutralny dla budżetu Państwa.

Wskazać należy, że obowiązujące regulacje w podatkach dochodowych zawierają już przepisy skierowane do określonych grup podatników (np. mali podatnicy i podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności). Proponowane przepisy wprowadzają więc rozwiązania, które są zarówno w zakresie podmiotowym, jak i przedmiotowym, w pewien sposób wzorowane na tych, które już funkcjonują w systemie prawnym.

Objęcie zakresem podmiotowym podatników z grupy MŚP podyktowane jest m.in. tym że podmioty takie mają często mniejsze możliwości rozwoju spowodowane, np. większymi trudnościami w pozyskiwaniu środków finansowych na rozwój prowadzonej działalności, czy też działaniem na lokalnych rynkach. Stąd też skierowanie projektowanych rozwiązań do wskazanej grupy podatników działających na określonych obszarach jest uzasadnione i pozwoli na większy i szybszy rozwój lokalnych obszarów.

Podkreślić należy także, że propozycje przewidziane w projekcie nie pozostają w sprzeczności, czy też nie są konkurencyjne do innych obowiązujących już przepisów w zakresie amortyzacji w szczególności z art. 22j ust. 1 pkt 4 ustawy PIT i art. 16j ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Wskazane przepisy dotyczą bowiem używanych i ulepszonych środków trwałych, natomiast projektowane przepisy odnoszą się, jak to już wskazano powyżej, do środków trwałych wytworzonych przez podatnika.

Podkreślić należy, że proponowane rozwiązania adresowane są do tych podatników, którzy wytwarzają (budują) określone środki trwałe. Ma to na celu z jednej strony wsparcie podatników, którzy samodzielnie podejmują wskazane działania inwestycyjne a z drugiej wyeliminowanie sytuacji możliwości objęcia regulacjami istniejących już budynków (budowli), tak aby właśnie wspierać nowe inwestycje dokonywane przez podatników.

Szczegółowe omówienie zmian

Art. 1 i art. 2 projektu ustawy – zmiany w ustawie PIT (art. 22j ust. 7-13) i CIT (art. 16j ust. 7-13)

Projekt ustawy przewiduje dodanie ustępów 7-13 w przepisach art. 22j ustawy PIT i art. 16j ustawy CIT, określających zasady ustalania przez podatników indywidualnych stawek amortyzacyjnych. Rozwiązanie przewidziane projektem adresowane jest do określonej grupy podatników PIT i CIT, tj. podatników posiadających status mikro-, małych i średnich przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z założeniami projektu, podatnicy PIT i CIT spełniający ww. wymóg będą mogli indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzanych po raz pierwszy do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, wytworzonych we własnym zakresie budynków (lokali) niemieszkalnych i budowli, zaliczonych do grupy 1 i 2 Klasyfikacji Środków Trwałych. Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), są to budynki i lokale (grupa 1) oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej (grupa 2). Rozwiązanie ma na celu wsparcie przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w gminach o wysokiej stopie bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca. Z tego względu, warunkiem możliwości stosowania indywidualnie ustalonej stawki amortyzacyjnej jest, aby objęta nią nieruchomość znajdowała się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, oraz dochód na mieszkańca gminy jest niższy niż 80% dochodu na mieszkańca dla kraju.

Proponuje się ponadto uzależnienie dopuszczalnego okresu amortyzacji od wysokości przeciętnej stopy bezrobocia w powiecie położenia nieruchomości. Dla nieruchomości znajdujących się w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi od 150% do 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 10 lat, zaś wobec nieruchomości znajdujących się w powiecie o przeciętnej stopie bezrobocia powyżej 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – proponuje się, aby okres amortyzacji nie mógł być krótszy niż 5 lat.

Projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie wyłącznie wobec środków trwałych po raz pierwszy wprowadzanych do ewidencji po dniu 31 grudnia 2022. Wysokość ww. wskaźników ustalana będzie z zastosowaniem danych w tym zakresie, gromadzonych i publikowanych przez właściwe organy - Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w zakresie stóp bezrobocia oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, który ogłaszać będzie corocznie w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wskaźniki dochodów podatkowych w przeliczeniu na jednego mieszkańca dla poszczególnych gmin (wskaźniki G), stanowiących podstawę do wyliczenia rocznych kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej i wpłat na dany rok dla gmin. Stosowne dane będą ogłaszane w drodze obwieszczenia do końca każdego roku. Projektowane rozwiązanie stanowiło będzie pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Szacuje się, że wsparcie udzielone w ramach projektowanych regulacji nie osiągnie wartości mogących negatywnie wpłynąć na swobodę konkurencji ani wymianę handlową między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Przepisy przejściowe

Art. 3 projektu ustawy – przepis precyzuje, że przepisy art. 22j ustawy CIT oraz art. 16j ustawy PIT, w brzmieniu nadanym ustawą, mają zastosowanie do środków trwałych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych po dniu 31 grudnia 2022 r.

Wejście w życie

Art. 4 projektu ustawy

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Dodatkowe informacje

Wpływ ustawy na działalność gospodarczą przedsiębiorców

Rozwiązania przewidziane w projekcie są korzystne dla przedsiębiorców. Projekt ustawy dotyczy zasad wykonywania działalności gospodarczej, wobec czego znajdzie do niego zastosowania art. 66 ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹. Z uwagi na zakres regulacji, wprowadzający możliwość indywidualnego określenia stawki amortyzacyjnej określonych środków trwałych, wymagane jest wprowadzenie zmian na poziomie ustawowym. Jednocześnie, zmiany przewidziane projektem, jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

Wpływ ustawy na działalność mikro przedsiębiorców i MŚP

~~Projekt~~ ustawy oddziałuje pozytywnie na działalności mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane regulacje mają na celu wsparcie podmiotów sektora MŚP prowadzących działalność w gminach o wysokim wskaźniku bezrobocia oraz jednocześnie niskim dochodzie w przeliczeniu na mieszkańca, poprzez umożliwienie tym podmiotom dokonania jednorazowej amortyzacji określonych ~~środków trwałych~~.

Skutki finansowe

W ujęciu statycznym wprowadzenie proponowanych zmian będzie się wiązało ze zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego z podatku PIT i CIT – w wyniku zmniejszenia podstawy opodatkowania podatników, którzy skorzystają z proponowanego rozwiązania. Należy jednak zaznaczyć, iż założenie to nie uwzględnia celu projektowanej regulacji, jakim jest przyciągnięcie inwestycji skutkujące aktywizacją działalności gospodarczej na obszarach „kwalifikowanych” gmin, a w konsekwencji - zwiększeniem ich dochodów podatkowych. W tym kontekście przyspieszenie możliwości amortyzacji budynków będzie równoważone wpływami z opodatkowania działalności gospodarczej wygenerowanej w wyniku nowej inwestycji.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, iż brak jest danych, które pozwalałyby na przedstawienie miarodajnych kwot ubytku (rozumianego jak powyżej) dochodów z podatku PIT i CIT wynikających ze skrócenia okresu amortyzacji budynków. Stąd też dla zobrazowania skutków finansowych wprowadzenia projektowanych regulacji zostały przyjęte pewne założenia.

I tak, przyjmując następujące założenia:

- w każdej gminie, spełniającej projektowane warunki, powstaną trzy nieruchomości (liczba gmin spełniających warunki wynosi 675),

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 162, z późn. zm.

- w odniesieniu do 47% nieruchomości okres amortyzacji wynosiłby 5 lat, a w odniesieniu do 53% - 10 lat (podział ten odpowiada strukturze gmin spełniających przewidziane w projekcie warunki),
- szacowana wartość początkowa budynku (lokalu) niemieszkalnego wynosi 2,5 mln zł,
- do podatników ma zastosowanie 19% stawka podatku

skutek finansowy dla pierwszego roku wyniósłby **117 mln zł**. W długim horyzoncie czasowym skutek ten jest neutralny (następuje bowiem wyłącznie przesunięcie w czasie momentu rozpoznania kosztu podatkowego).

	Przyjęta liczba budynków	Amortyzacja 1 budynku dziś przy 2,5% stawce [zł]	Amortyzacja 1 budynku po zmianach [zł]	Skutek finansowy
podatnicy z amortyzacją 20% (5 lat)	954	62 500	500 000	79 mln zł
podatnicy z amortyzacją 10% (10 lat)	1 071	62 500	250 000	38 mln zł
			RAZEM	117 mln zł

Pozostałe

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej². Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych³.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Wprowadzone projektem regulacje umożliwiające podatnikom dokonanie jednorazowych odpisów amortyzacyjnych określonych środków trwałych stanowią pomoc de minimis, udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis. Nie występuje ryzyko udzielenia pomocy publicznej niezgodnej z przepisami szczególnymi w tym zakresie.

Zmiany przewidziane projektem, jako pomoc de minimis, wymagają wprowadzenia w akcie prawa powszechnie obowiązującego, stąd potrzeba nowelizacji ustaw PIT i CIT.

² (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1).

³ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.